

Sygn. akt IX Gz 408/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Sławomir Boratyński (spr.)

Sędziowie: SO Wojciech Turzański, SO Elżbieta Jakubiec

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko A. P. W., Z. (...) Spółce Jawnej w Ł.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 21 czerwca 2013 r., sygn. akt VIII GNc 1487/13

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku odrzucił zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 11 kwietnia 2013 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, iż zarządzeniem z dnia 23 maja 2013 r. doręczonym pozwanej w dniu 6 czerwca 2013 r. zobowiązał pozwaną do usunięcia braków fiskalnych i formalnych zarzutów wymienionych w treści tego zarządzenia – w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia pod rygorem odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty. Termin do usunięcia braków zarzutów upłynął pozwanej w dniu 13 czerwca 2013 r. W określonym terminie pozwana nie usunęła braków zarzutów. Wobec nieusunięcia braków zarzutów w terminie Sąd na podstawie art. 494 § 1 kpc postanowił jak w sentencji.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wniosła o jego zmianę i rozpoznanie sprzeciwu wniesionego w dniu 2 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zażalenie nie zawiera żadnych argumentów, które mogłyby podważyć trafność rozstrzygnięcia zaskarżonego postanowienia i brak jest podstaw do zmiany rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia poczynione przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i przyjmuje jako własne, iż nie zachodzi potrzeba ich powtórzenia i ponownego przytoczenia

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97 – OSNAP 1998 r., nr 9, poz. 104 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1999 r., I PKN 521/98 – OSNAP 2000 r., nr 4, poz. 143).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż pozwana nie uzupełniła braków formalnych i fiskalnych zarzutów do uzupełnienia których była wezwana zarządzeniem z dnia 23 maja 2013 r.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zawarte w zaskarżonym postanowieniu jest prawidłowe i Sąd Okręgowy w pełni je podziela.

Z tych względów, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie.